

ning hele Verden over, og hvis Dyrkning kunde betale sig fortræffelig — jeg siger, at det maa forundre, og at man ikke kan forstaa, at en saa frugtbar D med saa gode Betingelser er kommen paa et saa lavt Standpunkt med Hensyn til sine Indtægter og sin hele finansielle Stilling, som Tilfældet er med St. Croix. Man fristes til at spørge: Hvori kan det ligge? Ligger det da ikke i en Ipag og slet Administration derovre i Vestindien? Naar vi se paa den anden Fordring, som jeg mente, man maatte opstille for at faa en naturlig Balance tilvejebragt derovre, nemlig en fornuftig og streng Besparelse ikke blot i Administrationsudgifterne, men ogsaa i de kommunale Anliggender i det hele, finde vi i Motiverne til Lovforslaget en Erklæring fra Kolonialraadet paa St. Thomas, hvoraf det fremgaar, at der der vist er meget tilbage at ønske med Hensyn til disse Beparelser. Kolonialraadet bevræder sig i høje Toner over de store Udgifter, der bestandig mod dets Vilje ere paabyrdede det. Jeg skal, hvis den højtærede Formand tillader det, oplæse blot 4—5 Linier af Kolonialraadets Betænkning. De lyde saaledes: „Det er Kolonialraadets Medlemmer bekendt, at Raadet i en Række af Aar vedvarende har protesteret imod vor befoftelige Administration og paa det indstændigste har anbefalet Indstrænkning i alle Brancher, og at dette har været forgæves, idet saabel Governmentet som Regeringen i Moderlandet har vendt det høve Dre til vore alvorligste Forestillinger. Budgetterne ere Aar efter Aar i Udvalgsbetænkning blevne kritiserede saa skarpt som muligt for de snigende Deficit, som fremkom ved de i Forhold til vore hurtig aftagende og knappe Indtægter altfor store Udgifter.“ Det er en saa skarpt Besværing, der her rettes mod Administrationen, som vel muligt, og læse vi videre i Betænkningen, vil man se, hvorledes der har været store Udgifter til Byggeforetagender og paa anden Maade Kommunens Anliggender vedrørende. Desuden beklager man sig i allerhøjeste Grad over Administrationens Kostbarhed. Nu siges der nok i Regeringens Betænkning, at man har indført Beparelser; men disse Beparelser maa jo dog ikke have været tilfredsstillende i nogen Grad, siden St. Thomas' Kolonialraad har har kunnet udtale sig saa skarpt derom. Der maatte vistnok kunne indføres en ganske anderledes fornuftig og streng Sparelse i disse Udgifter, end der har været ført tidligere. Det er et Spørgsmaal, som, naar der er Tale om at stæffe Balance til Stede, naturligt bør paatrænge sig os og maa komme til Overvejelse. — Det 3dje Spørgsmaal, der

ogsaa maa kunne komme i Betragtning, er Statteevnen, om man ikke enten kunde forhøje de bestaaende Statter eller se sig om efter nye Statteobjekter, af hvilke der kunde tages Indtægt, og som kunde stæffe saa meget ind, at den fornødne naturlige Balance kom til Stede. Det har jo underligt nok været saaledes, at i Stedet for at man her hjemme skulde have holdt Kolonierne til at stæffe Balance, har man i mange Aar søjet sig efter de Klager, der ere komne, lyttet til disse Klager. I Stedet for at spørge om Statteevnen derovre har man nedsat Statterne. Før 1862 havde man fri Indførsel af danske Varer, men i 1862 opgav man dette og lagde Told paa danske Varer, samtidig med at man nedsatte de bestaaende Afgifter, en Del af dem til det halve. Der var Afgifter paa det Land, som dyrkedes med Sukkerrør, og den nedsatte, foruden andre Statter, til det halve. Denne Vej er man ligeledes gaaet i 1871, da man gav Afkald paa de Bidrag, som Kolonierne skulde give til Administrationen og Regnskabsvæsenet her i Kongeriget. Altjammen er det gjort til Betælske for Kolonierne. Der kom Klager over, at man var for højt bebyrdet, og dem har man taget til Følge uden nærmere Overvejelse og uden at se, om der dog ikke i Virkeligheden var den fornødne Statteevne til Stede til at bære disse Udgifter. Det viste sig, i alt Fald i 1879, da Regeringskommissionen var derovre, at den antog, at der virkelig var en Statteevne til Stede, eller at der var Statteobjekter, som kunde gøres indbringende, og at der var Evne til at bære Skatten. For Resten har der jo ogsaa dels af Governmentets og dels i Kolonialraadets Forhandlinger tidligere været gjort opmærksom paa Nødvendigheden af nye Skattepaaleg, og man har da navnlig haft Blikket rettet paa en Formue- og Lejlighedsstat eller en Indkomststat, og man har ogsaa haft Opmærksomheden henvendt paa en Komstat. Den ærede Finansminister har sagt her i Tinget for meget kort Tid siden, at Indtægterne derovre vare saa formindskede, at der ikke godt kunde være Tale om at paalægge nogen Indkomststat, men af den Betænkning, vi have fra Kommissionen i 1879, da den store Ulykke var overgaaet Kolonierne, ser man, at Kommissionen var af den Mening, at der nok kunde paalægges en Indkomststat til ca. 750,000 vestindiske Dalere. En vestindisk Daler er knap 4 Kr. Desuden har man haft Opmærksomheden henvendt paa, at der passende kunde svares en Stat af den megen Spiritus, der nydes i Kolonierne. Den ærede Finansminister gjorde mig opmærksom paa, da vi havde en anden lille